

Az árulók gyógyítása

VISSZHANG - LVIII. évfolyam, 43. szám, 2014. október 22.

Ha jól értem Hajdú József írását (*A „gyógyítók” árulása, ÉS, 2014/42., okt. 17.*), az alternatív „gyógyítók” tevékenységét, illetve társadalmi helyzetük visszás voltát szenvedni húsz hosszú bekezdésen át, hogy azután az utolsóban föltehessen két Nagy Kérdést: 1. „Tehát?” 2. „Hogyan tovább?”

Miközben a szerző céljaival egyet tudnék érteni, és szívesen válaszolnék a két Nagy Kérdésre, nem tehetem anélkül, hogy ne térnék ki arra, hogy a húsz bekezdésből tizenhármát „apró” (mikrobányi) tárgyi tévedés „fertőz”, a maradék hét pedig téves következtetés levonása alapigazságokból. Türelem és időspórolás okán csak egy-egy példával szolgállok:

Azt írja H. J., hogy a *„hagyományos orvostudomány művelői a betegséget (...) kezelik. (...) megfelelkezve arról, hogy a betegség hordozója egy »ember« (így, idézőjelben.). Következésképpen nem lesz a betegnek gazdája.”* Hajdú szerint ezért fordulnak az alternatívok felé.

Szerintem természetesen nem ezért. Azt mindenki tudja, hogy a modern hagyományos medicina eszközös beavatkozással (műtéttel) gyógyítja meg a betegek túlnyomó többségét. Az is világos, hogy „az egész embert” nem lehet megoperálni, csak a csípőjét, a szívét, netán a (Hajdú által is kipécézett) vastagbelét. Az alternatívok vadászmezeje a „gyógyíthatatlanok” kertje. Kétféle gyógyíthatatlan van: a képzelt beteg, illetve az, akire valóban a közeli halál vár. Előbbiek kuruzslása lehet magánügy, utóbbiak árníása becstelenség. (Van tisztességes és működő megoldás is: hospice, fájdalomambulancia stb. Az erkölcsös eretnkségeket nem említem.)

Az apró tévedések közül nehéz válogatni, csak felsorolok néhányat: Nem igaz, hogy az alternatívok tevékenysége kontrollálatlan (ÁNTSZ), nem igaz, hogy az alternatívok pénzforgalma nem tudható. (Ők ugyanis adóznak.) Nem igaz, hogy bevizsgálatlan műszert használhatnak (ÁNTSZ). Nem igaz, hogy reklámügyben az Orvosi Kamara nem hallatja a hangját (dehogynem!). Végül: nem igaz az sem, hogy új szabályozás, netán új intézmény fölállítására volna szükség.

Tehát? Hogyan tovább?

A helyzet megoldása az Orvosi Kamara kezében van, mert Európában mindenféle orvosi praxis folytatásának alapfeltétele a (kötelező) kamarai tagság. Ebből következően a kamara elsődleges (még az is lehet, hogy egyetlen!) feladata (és felelőssége) az, hogy az ország minden egészségügyi intézményében minden orvos kizárólag a tudományos orvoslás előírásai szerint dolgozzék. Nem mellesleg erre eskü is kötelez mindannyiunkat! Illegális tehát az orvos-természetgyógyász, a homeopata orvos, sőt az orvos akupunktőr tevékenység. Aki pedig nem végzett magyar orvostudományi egyetemet, nem tett esküt (illetve külföldi végzettsége nem honosítható), nem praktizálhat. A természet- vagy természetellenes gyógyászok bizonyos, szigorúan körülírt tevékenységeket az ÁNTSZ felügyelete alatt folytathatnak, azonban ezt gyógyításnak vagy gyógykezelésnek nevezniük és hirdetniük nem szabad. És így tovább!